Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 696/93

af 15. marts 1993

om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab

(EFT L 76 af 30.3.1993, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008	L 311	1	21.11.2008

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 696/93

af 15. marts 1993

om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DE EUROPÆISKEFÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af det indre marked kræver statistiske normer for identificering af enheder, indsamling, fremsendelse og offentliggørelse af nationale statistikker og EF-statistikker med henblik på at sikre foretagender, finansielle institutioner, myndigheder og alle andre økonomiske beslutningstagere inden for det indre marked pålidelige og sammenlignelige oplysninger;

statistiske oplysninger om det produktive system er nødvendige for foretagenderne til vurdering af deres konkurrenceevne og vil være nyttige for EF-institutionerne med henblik på at forhindre konkurrenceforvridning;

ifølge subsidiaritetsprincippet kan udfærdigelsen af fælles statistiske normer til udarbejdelse af harmoniserede oplysninger kun effektivt gennemføres på fællesskabsplan, og normerne skal anvendes i den enkelte medlemsstat under de organer og institutioner, der har ansvaret for at udarbejde officielle statistikker;

kun hvis medlemsstaterne anvender fælles definitioner af statistiske enheder, vil det være muligt at tilvejebringe integrerede statistiske oplysninger, som er tilstrækkeligt pålidelige, hurtigt tilgængelige, fleksible og hensigtsmæssigt opdelt til forvaltning af det indre marked;

medlemsstaterne kan for at tilgodese specifikke behov bibeholde eller indføre andre statistiske enheder i deres nationale nomenklaturer til observation og analyse af det produktive system;

det præciseres i særlige retsakter, hvilken statistisk enhed der skal anvendes til den enkelte undersøgelse eller den enkelte analyse;

anvendelsen af Den Statistiske Nomenklatur for Økonomiske Aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt NACE rev. 1, jf. forordning (EØF) nr. 3037/90 ([4]), og anvendelsen af Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) kræver definition af statistiske enheder til registre, undersøgelser, præsentation og analyse af statistiske oplysninger;

det udvalg, der er nedsat ved forordning (EØF) nr. 3037/90 har kompetence til »fastlæggelse af retningslinjer for klassificering af statistiske enheder i overensstemmelse med NACE rev. 1«; disse enheder bør derfor defineres;

det er af afgørende betydning, at de statistiske enheder, der klassificeres efter NACE rev. 1, defineres ens i alle medlemsstaterne for at sikre sammenlignelighed mellem nationale statistikker og EF-statistikker;

([1]) EFT nr. C 267 af 16.10.1992, s. 3.
([2]) EFT nr. C 337 af 21.12.1992, og afgørelse af 10. februar 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([3]) EFT nr. C 19 af 25.1.1993, s. 60.
([4]) EFT nr. L 293 af 24.10.1990, s. 1.

▼B

det vil være hensigtsmæssigt at begrænse antallet af statistiske enheder vedrørende det produktive system;

af hensyn til de økonomiske statistikkers internationale sammenlignelighed et det nødvendigt, at medlemsstaterne og EF-institutionerne anvender statistiske enheder, som er udarbejdet i overensstemmelse med beskrivelsen heraf i indledningen til De Forenede Nationers Internationale Standardklassifikation af al Erhvervsmæssig Virksomhed (ISIC rev. 3) og De Forenede Nationers Nationalregnskabssystem;

det produktive system består af samtlige de enheder, som deltager i produktionen, og samtlige deres økonomiske og finansielle transaktioner;

en konsekvent og generel anvendelse af disse enheder kræver, at der indføres en overgangsperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til denne forordning fastlægges en liste over statistiske enheder, i det følgende benævnt »statistiske enheder vedrørende det produktive system«, samt anvendte kriterier, definitioner af disse enheder og forklarende bemærkninger.

Artikel 2

Definitionerne af de statistiske enheder vedrørende det produktive system anvendes af medlemsstaterne og Kommissionen til identificering af enhederne med henblik på indsamling, fremsendelse, offentliggørelse og analyse af de statistiske oplysninger vedrørende det produktive system og især de oplysninger, som har relation til NACE rev. 1.

Artikel 3

Fra 1. januar 1994 anvender medlemsstaterne til de i artikel 2 omhandlede formål de i artikel 1 nævnte definitioner, når der er tale om statistiske oplysninger om forhold, som vedrører perioden efter denne dato.

Artikel 4

1. I en overgangsperiode fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1995 kan en medlemsstat til statistikker vedrørende denne periode anvende andre statistiske enheder vedrørende det produktive system end de i artikel 1 omtalte. I disse tilfælde skal statistiske data bestemt til Kommissionen i overgangsperioden så nøjagtigt som muligt tilpasses og fremsendes i overensstemmelse med bilaget.

2. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen undtagelsesvis af behørigt begrundede tekniske eller administrative årsager forlænge overgangsperioden senest indtil den 31. december 1997.

▼M2

Artikel 5

Efter udløbet af den i artikel 4 nævnte overgangsperiode kan Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 7, stk. 2, give en medlemsstat tilladelse til at anvende andre statistiske enheder vedrørende det produktive system.

Artikel 6

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder foranstaltninger, som træffes i forbindelse med tilpasningen til den økono-

▼M2

miske og tekniske udvikling, især for de statistiske enheder vedrørende det produktive system, de anvendte kriterier og definitionerne i bilaget, vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 8

Statistiske enheder vedrørende det produktive system, som indgår i en fællesskabsretsakt, der indeholder bestemmelser om en fællesskabsstatistik, skal fortolkes i overensstemmelse med begreberne og terminologien i denne forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

DE STATISTISKE ENHEDER VEDRØRENDE DET PRODUKTIVE SYSTEM I FÆLLESSKABET

AFDELING I

Liste over enheder

Listen over statistiske enheder vedrørende det produktive system omfatter følgende:

A. foretagendet

B. den institutionelle enhed

C. gruppen af foretagender

D. den faglige enhed

E. den homogene produktionsenhed

F. den lokale enhed

G. den lokale faglige enhed

H. den lokale homogene produktionsenhed.

AFDELING II

Anvendte kriterier

De statistiske enheder i denne forordning defineres ud fra tre kriterier. Disse tre kriteriers betydning varierer alt efter enhederne.

A. *Juridiske, regnskabsmæssige eller organisatoriske kriterier*

1. Til definition af visse enheder, som kan genkendes og identificeres inden for økonomien, skal der anvendes juridiske eller institutionelle kriterier. Undertiden skal visse juridisk adskilte enheder slås sammen, fordi de organisatorisk ikke har tilstrækkelig autonomi. For andre enheders vedkommende må man anvende regnskabsmæssige eller finansielle kriterier.

2. For at enheden kan være et »foretagende«, må der være tale om retlige enheder, som helt eller delvis udøver en produktionsaktivitet.

3. De retlige enheder er:

   — enten juridiske personer, som ifølge loven eksisterer uafhængigt af de personer eller institutioner, som ejer dem eller deltager heri

   — eller fysiske personer, der som selvstændige udøver en økonomisk aktivitet.

4. Den retlige enhed danner altid, alene eller undertiden sammen med andre retlige enheder, det juridiske grundlag for den statistiske enhed »foretagendet«.

B. *Geografisk kriterium*

1. En enhed kan lokaliseres geografisk. Der skelnes mellem lokalt plan, regionalt plan, nationalt plan, fællesskabsplan og verdensplan.

2. Ved lokal forstås det mindste administrative distrikt: »Commune eller gemeente« i Belgien, »kommune« i Danmark, »Gemeinde« i Tyskland, »demos« eller »koinotis« i Grækenland, »municipio« i Spanien, »commune«i Frankrig, »DED/ward« i Irland, »comune« i Italien, »commune« i Luxembourg, »gemeente« i Nederlandene, ►A1 »Gemeinde« i Østrig, »concelho« i Portugal, »kunta—kommun«i Finland, »primärkommun« i Sverige og »ward«i Det Forenede Kongerige. ◄

3. De regionale niveauer er defineret i Nomenklaturen for Statistiske Territoriale Enheder (NUTS). Der sondres mellem niveau I, II og III.

4. Både observationsenhederne og analyseenhederne defineres på en sådan måde, at der først og fremmest kan opstilles data for hver medlemsstat, og der på grundlag af disse data kan udarbejdes data for hele Fællesskabet eller for de største økonomiske områder.

▼B

5. De geografiske kriterier skal således være præcise, for at der kan foretages konsolideringer, uden at data udelades eller medregnes mere end en gang.

C. *Aktivitetskriterium*

1. Produktionsaktiviteten, i det følgende benævnt »aktivitet« følger af en kombineret anvendelse af forskellige midler (produktionsudstyr, arbejdskraft, produktionsmetoder, informationsnet, produkter), som resulterer i produktion af bestemte varer eller tjenesteydelser. En aktivitet er karakteriseret ved tilgang af produkter (varer eller tjenesteydelser), en produktionsproces og de derved fremstillede produkter.

2. Aktiviteterne bestemmes med reference til et specifikt niveau i NACE rev. 1.

3. Hvis en enhed udøver flere aktiviteter, som ikke er hjælpeaktiviteter, inddeles de efter værditilvæksten i faktorpriser. Der sondres således mellem hovedaktiviteten og biaktiviteterne.

4. Hvis der ikke foreligger tal om værditilvæksten, vil andre kriterier blive lagt til grund, som f.eks. antallet af ansatte, lønomkostninger, omsætning, anlægsaktiver osv., der anvendes på en sådan måde, at der foretages den bedst mulige tilnærmelse til den klassificering, som ville have været foretaget på basis af værditilvæksten.

5. Enhederne klassificeres efter deres aktiviteter. Når en aktivitet overstiger 50 % af værditilvæksten, bestemmer denne enhedens klassificering. I de andre tilfælde følges klassificeringsreglerne. Klassificeringen foretages trinvis begyndende fra det højeste aggregeringsniveau for hovedafdelingen (et bogstav) ned til undergruppen (4 cifre) via hovedgruppen (2 cifre) og gruppen (3 cifre). Hvert klassificeringsniveau skal være kompatibelt med det foregående niveau. Det i medfør af forordning (EØF) nr. 3037/90 nedsatte udvalg for det statistiske program har kompetence på dette område.

6. Til hovedaktiviteten og biaktiviteterne er knyttet hjælpeaktiviteter som f. eks. administration, regnskabsføring, edb, overvågning, indkøb, afsætning, salgsfremme, oplagring, reparation, transport og kantiner.

   Hjælpeaktiviteter i en enhed udøves for at muliggøre eller lette enhedens produktion af varer og tjenesteydelser, som er bestemt for tredjemand. Hjælpeaktiviteternes produkter er derimod ikke bestemt for tredjemand.

7. Begrebet hjælpeaktivitet defineres i afdeling IV, afsnit B.

AFDELING III

Definitioner af de statistiske enheder vedrørende det produktive system og forklarende bemærkninger til hver enkelt enhed

A. *Foretagendet*

Foretagendet består af den mindste kombination af retlige enheder. Det er en organisatorisk enhed, som producerer varer og tjenesteydelser, og som i et vist omfang har fri beslutningsret med hensyn til anvendelsen af sine ressourcer i den daglige drift. Et foretagende udøver en eller flere aktiviteter på et eller flere steder. Et foretagende kan bestå af en eneste retlig enhed.

Forklarende bemærkning

Foretagendet er, sådan som det defineres, en økonomisk enhed, som dermed i visse tilfælde kan omfatte flere retlige enheder. Visse retlige enheder udøver udelukkende aktiviteter for en anden retlig enhed, og de er kun blevet oprettet af administrative grunde (f.eks. skattemæssige), uden at de har nogen økonomisk betydning. Til denne kategori hører også en stor del af de retlige enheder uden personale. Ofte skal deres aktiviteter betragtes som aktiviteter til støtte for den retlige moderenhed, som de tilhører, og som de skal være tilknyttet for at kunne danne »foretagendet«, som anvendes til den økonomiske analyse.

B. *Den institutionelle enhed*

Den institutionelle enhed er grundelementet i de økonomiske beslutninger. Det karakteristiske ved denne enhed er en samordnet adfærd og den fri beslutningsret, hvad angår udøvelse af hovedfunktionen. En enhed anses for at være en institutionel enhed, når den har fri beslutningsret med hensyn til udøvelse af sin hovedfunktion, og når den fører et fuldstændigt regnskab.

▼B

— At en enhed har fri beslutningsret, hvad angår hovedfunktionen, indebærer, at den bærer ansvaret for sine beslutninger og dispositioner.

— At en enhed fører et fuldstændigt regnskab indebærer, at den må foretage registrering af alle sine økonomiske og finansielle transaktioner i løbet af regnskabsperioden samt opstille status over aktiver og passiver.

Forklarende bemærkninger

1. Inden for sektoren selskaber svarer foretagendet til den institutionelle enhed i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS). Der findes også analoge institutionelle enheder inden for sektorerne det offentlige og de private ikke-udbyttegivende institutioner. Den institutionelle enhed inden for sektoren husholdninger dækker alle husholdningens aktiviteter, mens foretagendet er forbeholdt deres produktionsaktiviteter.

2. Ud fra disse regler gælder følgende for institutioner, som ikke fuldstændigt opfylder begge de nævnte forudsætninger for en institutionel enhed:

   a) husholdningerne er altid institutionelle enheder, også selv om de ikke fører et fuldstændigt regnskab, da de har fri beslutningsret i udøvelsen af deres aktivitet

   b) enheder, som ikke fører et fuldstændigt regnskab, henregnes til de institutionelle enheder, i hvis regnskaber deres regnskaber indgår som delregnskab

   c) enheder med fuldstændigt regnskab, men uden fri beslutningsret, hvad angår udøvelsen af deres hovedfunktion, henregnes til de enheder, som kontrollerer dem

   d) enheder, som opfylder definitionen på institutionelle enheder, behandles som sådanne, selv om de ikke offentliggør deres regnskaber under nogen form

   e) enheder, der udgør en del af en gruppe af foretagender, og som fører et fuldstændigt regnskab, betragtes som værende institutionelle enheder, selv om de har afgivet en del af deres fri beslutningsret til en central organisation (holdingselskabet), som tager sig af den samlede ledelse af gruppen; holdingselskabet selv betragtes som værende en institutionel enhed forskellig fra de enheder, som det kontrollerer.

3. Følgende enheder betragtes som institutionelle enheder:

   — enheder, som har et fuldstændigt regnskab og fri beslutningsret:

      a) selskaber med aktie- eller anpartskapital

      b) andelsselskaber og interessentskaber med status som juridiske personer

      c) offentlige virksomheder, der betragtes som juridiske personer

      d) ikke-udbyttegivende institutioner, der er juridiske personer

      e) offentlige forvaltningsorganer

   — enheder, som har et fuldstændigt regnskab, og som man har vedtaget at betragte som havende fri beslutningsret:

      f) selskabslignende foretagender: enkeltmandsforetagender, interessentskaber og offentlige virksomheder, som ikke falder ind under a), b) eller c), for så vidt deres økonomiske og finansielle adfærd kan adskilles fra deres ejeres og svarer til adfærden i et selskab med aktie- eller anpartskapital

   — enheder, som ikke nødvendigvis har et fuldstændigt regnskab, men som man har vedtaget at betragte som havende fri beslutningsret:

      g) husholdninger.

C. *Gruppen af foretagender*

Gruppen af foretagender består af foretagender, som er juridisk-finansielt sammenknyttet. Gruppen af foretagender kan omfatte flere beslutningscentre inden for den politik, der føres vedrørende produktion, afsætning, fortjeneste mv. Den kan centralisere visse aspekter af den finansielle forvaltning og de skattemæssige dispositioner. Den danner en økonomisk helhed, som kan træffe afgørelser især vedrørende de enheder, som indgår i gruppen.

▼B

Forklarende bemærkninger

1. Til visse observationer og analyser er det undertiden også hensigtsmæssigt og nødvendigt at analysere relationerne mellem nogle foretagender og slå dem sammen, når de er nært indbyrdes forbundet. Arbejdet med at definere gruppen af foretagender er endnu ikke tilendebragt. Nærværende definition er udarbejdet på basis af begrebet »regnskabsgruppe«, jf. syvende direktiv 83/349/EØF (EFT nr. L 193 af 18.7.1983, s. 1).

   Dette direktiv trådte i kraft for første gang for de konsoliderede regnskaber i det regnskabsår, der indledtes i 1990. Med direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16.11.1990, s. 60) udvides det syvende direktivs anvendelsesområde.

2. Ifølge det syvende direktiv formodes der at være tale om en gruppe, når 20 % af kapitalen eller stemmerettighederne kontrolleres af et andet foretagende. De nærmere retningslinjer for kontrollen med beføjelser vedrørende udnævnelse af ledelsen er kriterier, som skal tages i betragtning. Ud over den finansielle kontrol (majoritetskontrol) tagen højde for den faktiske kontrol.

3. Denne definition kan ikke uden videre anvendes i statistiske analyser, for »regnskabsgrupper« er ikke særskilte størrelser, som blot kan adderes. Man må således definere den statistiske enhed »gruppe af foretagender« afledt af »regnskabsgruppe« på basis af følgende ændringer:

   — man medregner regnskabsgrupper på højeste konsolideringsniveau: »hovedforetagender«

   — »gruppen af foretagender« omfatter de enheder, hvis regnskaber globalt er integreret i det konsoliderende selskabs regnskaber

   — endvidere medregnes majoritetskontrollerede enheder, hvis regnskaber ikke er integreret i de konsoliderede regnskaber i henhold til et af kriterierne i det syvende direktiv, dvs. udøvelse af anden aktivitet eller beskeden relativ størrelse

   — relationer af mindre end et års varighed medregnes ikke.

4. Gruppen af foretagender er en helhed af foretagender, som kontrolleres af hovedforetagendet. Hovedforetagendet er den retlige moderenhed, som ikke kontrolleres (direkte eller indirekte) af nogen anden retlig enhed. Ethvert datterdatterselskab betragtes som datterselskab af moderforetagendet. Det skal endvidere bemærkes, at der med hensyn til andelsselskaber eller gensidige selskaber findes særlige tilfælde, hvor andelene i moderforetagendet indehaves af datterenheder.

5. Grupper af foretagender består ofte af enheder, som er knyttet sammen på forskellig måde: ejerskab, kontrol, forvaltning etc. Ofte er disse enheder knyttet sammen med familieenheder fra flere forskellige generationer. Enheden »gruppen af foretagender« er ofte sluttet sammen via komplekse relationer, og meget ofte er aktiviteterne meget forskelligartede. I gruppen af foretagender er det muligt at identificere undergrupper.

6. Det er hensigtsmæssigt at identificere alle relationer (majoritets- eller minoritetskontrol) mellem hovedforetagendet og det kontrollerede foretagende via nettet af datterselskaber og datterdatterselskaber. Det er herved muligt at opstille hele organisationsplanen for gruppen.

7. Under hensyntagen til de forskellige regnskabsdirektiver bør man til stadighed bestræbe sig på blandt basisenhederne i gruppen at skelne mellem »ikke-finansielle foretagender« og »finansielle institutioner«. Blandt de sidstnævnte skelnes mellem »kreditformidlende institutioner« og »forsikringsselskaber«. Grupperne har verdensomsændende relationer, men skal analyseres for hver medlemsstat og hele Fællesskabets økonomiske område.

8. Enheden »gruppen af foretagender« er velegnet til finansielle og strategiske analyser vedrørende foretagenderne, men den er for uensartet og ændrer sig for ofte til at blive den centrale observations- og analyseenhed, som stadig er foretagendet. Den anvendes til at samle og præsentere visse data.

D. *Den faglige enhed*

Den faglige Enhed omfatter samtlige de dele i et foretagende, som bidrager til udøvelsen af en aktivitet på undergruppeniveau (4 cifre) i NACE rev. 1, og som svarer til en eller flere operationelle underopdelinger af foretagendet.

▼B

Foretagendet har et informationssystem, der for hver faglig enhed kan angive eller beregne mindst produktionsværdien, forbrug af rå- og hjælpestoffer, lønomkostninger, restindkomster samt antallet af ansatte og de faste bruttoinvesteringer.

Forklarende bemærkninger

1. Den faglige enhed blev dannet som en observationsenhed for at gøre resultaterne af de statistiske undersøgelser efter aktivitet mere ensartede og dermed forbedre resultaternes internationale sammenlignelighed. Både på nationalt og internationalt plan er der forskelle i den horisontale og vertikale integration af foretagender. En enhed, som kun udøver hjælpeaktiviteter for et foretagende, den tilhører, kan ikke betragtes som en separat faglig enhed. Den faglige enhed svarer til den praktiske definition i punkt 96 i indledningen til ISIC rev. 3.

2. De faglige enheder, som er opført under en bestemt position i NACE rev. 1, kan fremstille produkter uden for den pågældene homogene gruppe, hvortil deres aktivitet hører, som følge af de faglige enheders biaktiviteter, som man ikke kan identificere ud fra de tilgængelige regnskaber. Omvendt dækker de faglige enheder, der er klassificeret i nomenklaturen efter hovedaktivitet, ikke en homogen gruppes samlede produktion af bestemte produkter, eftersom disse produkter kan produceres som biaktiviteter i faglige enheder, som henhører under en anden position i NACE rev. 1.

3. Foretagendernes interne regnskaber (profit- eller omkostningscentre) har udviklet sig i en sådan retning, at de følger kriterier, som ofte ligger tæt op ad aktivitetsbegrebet. Ved hjælp af disse regnskaber er det muligt at tilvejebringe oplysninger om faglige enheder med henblik på at gøre dem observerbare.

4. Et foretagendes udgifter til hjælpeaktiviteter henføres til hoved- eller biaktiviteterne og følgelig til de faglige enheder, der observeres i det pågældende foretagende.

E. *Den homogene produktionsenhed*

Den homogene produktionsenhed omfatter en enkelt aktivitet, nemlig input af produkter, en produktionsproces og output af homogene produkter. De produkter, som indgår i input og output kendetegnes ved deres fysiske egenskaber, forarbejdningsgraden og den anvendte produktionsteknik med reference til en produktnomenklatur. Den homogene produktionsenhed kan svare til en institutionel enhed eller en del heraf, men kan aldrig høre ind under to forskellige institutionelle enheder.

Forklarende bemærkninger

1. For at få en nøjagtig analyse af produktionsprocessen har man i Det Europæiske Nationalregnskabssystem valgt homogene enheder til analyse af de teknisk-økonomiske sammenhænge. Disse analyseenheder, der bl.a. anvendes til input-outputtabellerne, kan almindeligvis ikke observeres direkte og rekonstrueres i praksis ud fra data vedrørende observationsenhederne.

2. Størstedelen af observationsenhederne har blandede eller sideordnede aktiviteter. De udøver eventuelt en hovedaktivitet, forskellige biaktiviteter — dvs. aktiviteter, som henhører under andre brancher — og hjælpeaktiviteter, som f.eks. administration, indkøb, distribution, oplagring, reparation etc. Hvis en observationsenhed har en hovedaktivitet og en eller flere biaktiviteter, opdeles den i det tilsvarende antal homogene produktionsenheder, og biaktiviteterne klassificeres under andre positioner i nomenklaturen end hovedaktiviteten. Derimod adskilles observationsenhedens hjælpeaktiviteter ikke fra dens hovedaktiviteter eller biaktiviteter.

3. Den homogene produktionsenhed defineres uafhængigt af, hvor aktiviteten udøves. I ISIC rev. 3 er »den homogene produktionsenhed«defineret på en sådan måde, at den svarer til »den lokale homogene produktionsenhed«. Punkt 112 i indledningen til ISIC rev. 3 er således betinget af punkt 104.

F. *Den lokale enhed*

Den lokale enhed er et foretagende eller en del af et foretagende (f.eks. værksted, fabrik, butik, kontor, mine, lager) beliggende på et geografisk identificerbart sted. På dette sted eller med dette sted som udgangspunkt udøves økonomiske aktiviteter i et og samme foretagende, som — med en enkelt undtagelse — beskæftiger en eller flere personer (også på deltid).

▼B

Forklarende bemærkninger

1. Hvis en ansat er beskæftiget flere steder (vedligeholdelse eller tilsyn) eller arbejder hjemme, anses den lokale enhed for at være det sted, hvorfra den pågældende modtager sine instrukser, og hvorfra arbejdet er organiseret. Det skal være muligt præcist at fastslå, hvor mange beskæftigede, der er tilknyttet hver lokal enhed. Når en retlig enhed er juridisk grundlag for et foretagende eller en del af et sådant, skal den have en lokal enhed som hovedsæde, selv om der ikke er ansat personale. Desuden kan en lokal enhed omfatte udelukkende hjælpeaktiviteter.

2. Geografisk identifikation skal forstås helt bogstaveligt, idet to enheder beliggende to forskellige steder, der hører til samme foretagende, skal betragtes som to lokale enheder (selv inden for det mindste administrative distrikt i en medlemsstat). En enkelt lokal enhed kan imidlertid være fordelt på flere tilstødende administrative distrikter. I dette tilfælde er postadressen afgørende.

3. Enhedens grænser markeres af de tilhørende jordarealers grænser, hvilket betyder, at f.eks. offentlig vej, som gennemskærer arealet, ikke nødvendigvis får indflydelse på grænselinjerne. Definitionen ligger meget tæt på den i punkt 101 i ISIC rev. 3 anførte, for så vidt der er tale om beliggenhed i ordets snævre betydning, men afviger derimod fra definitionen i punkt 102, da den snævre betydning ikke kan ændres alt efter, hvilke statistikker der er tale om. Endvidere lægges kriteriet vedrørende antallet af ansatte normalt til grund.

4. I forbindelse med regionalregnskaberne anvedes i ENS-REG (ENS anvendt på regionalt plan) den samme definition af den lokale enhed.

G. *Den lokale faglige enhed*

Den lokale faglige enhed er den del af en faglig enhed, som henføres til lokalt niveau.

Forklarende bemærkninger

1. Hver faglig enhed skal bestå af mindst en lokal faglig enhed. En faglig enhed kan imidlertid bestå af en kombination af dele af en eller flere lokale enheder. En lokal enhed kan derimod under visse omstændigheder omfatte udelukkende en gruppe af hjælpeaktiviteter. I dette tilfælde kan den lokale enhed klassificeres i yderligere en kategori. Desuden skal hvert foretagende have mindst en lokal faglig enhed.

2. Den lokale faglige enhed svarer til den praktiske definition af »establishment«, som findes i punkt 106 i indledningen til ISIC rev. 3.

H. *Den lokale homogene produktionsenhed*

Den lokale homogene produktionsenhed er den del af en homogen produktionsenhed, der henføres til lokalt niveau.

AFDELING IV

Supplerende forklarende bemærkninger

A. *Organer inden for det offentlige og private ikke-udbyttegivende institutioner*

1. I forbindelse med organer inden for det offentlige, er det meget forskelligt, hvilken statistisk enhed, der er relevant ved indsamling og bearbejdning af de statistiske oplysninger (f.eks. det centrale offentlige, den sociale sikring eller det lokale offentlige i regionen, provinsen, departementet, amtet, grevskabet, kommunen, byområdet osv.). Disse forskellige organer planlægger, kontrollerer og forvalter kollektivt finanserne for de organer, som henhører herunder (disse organer kan være ministerier, generaldirektorater, direktorater, forskellige kontorer og nævn osv.). Imidlertid har nogle af disse organer — især inden for det lokale offentlige — sandsynligvis meget mere uensartede aktiviteter end selskaberne.

2. Ofte henhører disse organers aktiviteter under hovedafdeling L i NACE rev. 1: »Offentlig administration og forsvar; lovpligtig socialsikring«, men andre organer udøver hovedsagelig aktiviteter, som henhører under andre hovedafdelinger: »Undervisning«(hovedafdeling M), »Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger« (hovedafdeling N), »Andre kollektive, sociale og personlige tjenesteydelser« (hovedafdeling O) o.a.

3. Når man skal kombinere data vedrørende enheder inden for den private sektor med data vedrørende organer inden for det offentlige og de private

▼B

ikke-udbyttegivende institutioner, som er klassificeret efter økonomisk aktivitet, er det til identifikation og klassifikation af disse data nødvendigt at anvende statistiske enheder, som i størst muligt omfang er tilpasset de statistiske enheder, som anvendes inden for den private sektor. Alle de kriterier, som anvendes inden for den private sektor, anvendes derfor analogt på organerne inden for det offentlige. Det samme gælder de private ikke-udbyttegivende institutioner.

B. *Hjælpeaktiviteter*

1. En aktivitet betragtes som hjælpeaktivitet, hvis den opfylder følgende betingelser:

   a) aktiviteten må kun komme den pågældende enhed til gode, hvilket vil sige, at de producerede varer eller tjenesteydelser ikke må handles på markedet

   b) en tilsvarende aktivitet af lignende omfang findes i lignende produktionsenheder

   c) der produceres tjenesteydelser eller undtagelsesvis ikke-varige goder, som ikke er enhedens slutprodukter (f.eks. mindre redskaber og værktøj, eller stilladser)

   d) hvis den indgår i enhedens løbende omkostninger, dvs. den producerer ikke fast realkapital.

2. Sondringen mellem hjælpeaktivitet, hovedaktivitet eller biaktivitet kan tydeliggøres med en række eksempler:

   — Produktion af mindre redskaber og værktøj til enhedens eget brug er en hjælpeaktivitet (opfylder alle kriterier).

   — Transport for egen regning er almindeligvis en hjælpeaktivitet (opfylder alle kriterier).

   — Salg af egne produkter er en hjælpeaktivitet, for hovedreglen er, at produktionen skal være bestemt for salg. Hvis man inden for en produktionsenhed kan identificere et detailsalgssted (direkte salg til den endelige forbruger), som f.eks. kan være en lokal enhed, kan dette salgssted undtagelsesvis og til brug for visse analyser betragtes som en faglig enhed. Denne observationsenhed klassificeres således i to kategorier, dvs. ud fra dens hoved- eller biaktivitet eller ud fra dens selvstændige aktivitet (detailhandel).

3. Som hovedregel kan produktionsprocessen således ikke afvikles uden en række forskellige hjælpeaktiviteter. Disse aktiviteter bør imidlertid ikke udskilles for at danne særskilte enheder, selv om hjælpeaktiviteterne udøves i en særskilt retlig enhed eller et særskilt sted, og selv om der føres særskilte regnskaber. Endvidere tages der ikke hensyn til hjælpeaktiviteten ved klassificering af aktiviteterne i den enhed, hvorunder hjælpeaktiviteterne henhører. Det bedste eksempel på en enhed, der udfører hjælpeaktiviteter, er foretagendets centrale administrationsafdeling eller »hovedsæde«.

4. Ud fra definitionen i punkt 1 betragtes følgende aktiviteter ikke som hjælpeaktiviteter:

   a) produktion af varer eller udførelse af arbejde, som bidrager til produktion af fast realkapital. Det drejer sig især om byggearbejder, der udføres for egen regning. Dette er helt i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der anvendes i NACE rev. 1, hvor enheder, der udfører byggearbejder for egen regning, klassificeres i bygge- og anlægssektoren, hvis der foreligger data herom

   b) produktion, der selv om den indgår som forbrug i hovedaktiviteten eller biaktiviteterne, for en stor dels vedkommende sælges

   c) produktion af varer, der senere bliver en integrerende del af produktionen i forbindelse med hovedaktiviteten eller biaktiviteten — f.eks. hvis en afdeling af foretagendet producerer kasser, beholdere osv., der skal anvendes som emballage til enhedens produkter

   d) produktion af energi (integreret elektricitetsværk eller koksværk), uanset om denne produktion forbruges i forbindelse med udøvelse af hoved- eller biaktiviteten eller ikke

   e) indkøb af varer til videresalg

▼B

f) aktiviteterne inden for forskning og udvikling. Disse aktiviteter er ikke særlig udbredte, og der produceres ikke derved tjenesteydelser, som anvendes i den normale produktion.

Hvis man råder over særskilte data om disse aktiviteter, skal de klassificeres som særskilte aktiviteter og dermed betragtes som faglige enheder.

5. Hvis hjælpeaktiviteterne kun udøves for en enkelt enhed, er disse aktiviteter og de derved anvendte ressourcer en integrerende del af den pågældende enheds aktiviteter og ressourcer. Hvis den statistiske enheds aktiviteter og de tilsvarende hjælpeaktiviteter ikke udøves inden for samme geografiske område (der tænkes her på geografiske områder, som er defineret til brug for statistiske undersøgelser), kan det for de kategorier af data, som skal klassificeres efter geografiske områder, være hensigtsmæssigt at indsamle særskilte supplerende oplysninger om disse enheder, selv om de kun udøver hjælpeaktiviteter.

6. Hvis hjælpeaktiviteter hovedsagelig udøves til støtte for to eller flere faglige enheder, skal omkostningerne til disse hjælpeaktiviteter fordeles mellem alle de faglige enheder, hvortil de er knyttet. Hvis der foreligger data om de omkostninger, der kan henføres til hver af de særskilte aktiviteter, skal omkostningerne fordeles på dette grundlag. Foreligger der ikke data af denne art, skal omkostningerne i forbindelse med hjælpeaktiviteterne fordeles mellem hovedaktiviteterne og biaktiviteterne i forhold til produktionsværdien med fradrag af værdien af forbruget af rå- og hjælpestoffer bortset fra omkostningerne til hjælpeaktiviteterne. Viser det sig, at denne fremgangsmåde er for vanskelig, kan omkostningerne til hjælpeaktiviteterne blot fordeles i forhold til produktionsværdien.

7. Når hjælpeaktiviteterne er organiseret på en sådan måde, at de er til støtte for to eller flere enheder i et foretagende, som omfatter flere enheder, kan de etableres som en gruppe af hjælpeaktiviteter på et særskilt sted. Ligesom det kan være hensigtsmæssigt i fuldt omfang at dække visse aktiviteter, selv om disse udøves uafhængigt eller af enheder, som udelukkende udøver hjælpeaktiviteter (f.eks. databehandling), kan det være nyttigt at foretage supplerende klassificeringer. Disse enheder kan i dette tilfælde ud over at blive klassificeret efter aktiviteten i den enhed, hvortil de hører, klassificeres efter deres egne aktiviteter.

8. Det kan forekomme, at en aktivitet, der oprindelig var en hjælpeaktivitet, senere resulterer i levering af tjenesteydelser, som skal sælges til andre enheder. En sådan aktivitet kan udbygges i et sådant omfang, at det ikke længere er en hjælpeaktivitet, hvorefter den skal betragtes som en enheds hoved- eller biaktivitet. Den eneste måde, hvorpå det kan fastslås, om en bestemt aktivitet skal betragtes som en hjælpeaktivitet eller som hoved- eller biaktivitet, er at vurdere den rolle, som den pågældende aktivitet spiller i hele foretagendet.

C. *Oversigtstabel efter aktivitet og arbejdssted*

En eller flere aktiviteter	Et eller flere arbejdssteder Foretagende Insitutionel enhed	Et arbejdssted Lokal enhed
En aktivitet	Faglig enhed Homogen produktions-enhed	Lokal faglig enhed Lokal homogen produktionsenhed